

державних органів, органів місцевого самоврядування, громадських організацій та об'єднань, а також підприємств, установ чи організацій незалежно від форми власності;

5) офіційним згідно зі ст. 366 КК України є лише такий документ, що містить зафіксовану на будь-яких матеріальних носіях інформацію, яка підтверджує чи посвідчує певні події, явища або факти, які породили чи здатні породити наслідки правового характеру, чи може бути використана як документи докази у правозастосовній діяльності, що складаються, видаються чи посвідчуються повноважними (компетентними) особами органів державної влади, місцевого самоврядування, об'єднань громадян, юридичних осіб незалежно від форми власності та організаційно-правової форми, а також окремими громадянами, у тому числі самозайнятими особами, яким законом надано право у зв'язку з їх професійною чи службовою діяльністю складати, видавати чи посвідчувати певні види документів, що складені з дотриманням визначених законом форм та містять передбачені законом реквізити.

Отже, щоб з'ясувати чи є певний документ офіційним, необхідна узгодженість у нормах права, які регламентують порядок його складання та видачі. Це дасть змогу визначити, які обов'язкові реквізити має містити службовий документ для того, щоб він набув офіційного статусу.

**Трофімов С.А.,
НУ "Юридична академія України
імені Ярослава Мудрого",
Кримський юридичний інститут,
к.ю.н., доцент кафедри адміністративно-правових
та кримінально-правових дисциплін**

ЩОДО НЕОБХІДНОСТІ ОНОВЛЕННЯ ІНСТИТУТУ ЗАХОДІВ ЗАПОБІГАННЯ ТА ПРИПИНЕННЯ ПОРУШЕНЬ АНТИТЕРОРИСТИЧНОГО ЗАКОНОДАВСТВА УКРАЇНИ

Становлення ефективної антитерористичної діяльності вбачається неможливим без дієвих сучасних заходів адміністративного впливу, перш за все примусових. Як свідчить практика означеної діяльності, під час введення спеціального правового режиму, який у вітчизняному законодавстві має назву – режим району проведення антитерористичної операції, представники органів державної влади потребують спеціальних засобів, застосування яких має бути забезпечено правовими нормами. Саме вказані засоби дають змогу уповноваженим суб'єктам антитерористичної діяльності локалізувати терористичні

прояви й адекватно відповісти на терористичну загрозу.

Окремими проблемами розвитку та вирішення кризових ситуацій у своїх наукових дослідженнях займалися Антипенко В.Ф., Бандурка О.М., Башкиров М.В., Белєвцева В.В., Дікаєв С.У., Калюжний Р.А., Ківалов С.В., Комзюк А.Т., Конопльов В.В., Кузнiченко С.О., Лiпкан В.А., Маiлян С.С., Майоров В.В., Назаркін М.В., Настюк В.Я., Петрова Т.А., Рижов І.М., Рушайло В.Б., Слепцов Р.М., Тюрин В.А., Ярмакі Х.П. та багато інших вiтчизняних та iноземних науковцiв, але питання оновлення iнституту заходiв запобiгання та припинення порушень антитерористичного законодавства України ще й досi не вирішено.

Перш за все необхідно зазначити, що заходи запобiгання та припинення терористичної дiяльностi закрiпленi безпосередньо у Законi України "Про боротьбу з тероризмом" вiд 20.03.2003р. № 638-IV (далi – Закон), а саме у статтi 15, як права осiб у районi проведення антитерористичної операцiї. Разом з тим, слiд пiдкреслити, що закрiпленiх у Законi заходiв запобiгання та припинення порушень антитерористичного законодавства гiпотетично може бути недостатньо. Необхiдно навести ряд заходiв запобiгання та припинення порушень антитерористичного законодавства, що, як свiдчить мiжнародна антитерористична практика, обов'язково мають отримати своє закрiплення у вiтчизняному законодавствi.

По-перше, пiд час проведення антитерористичної операцiї як правило виникає необхiднiсть у посиленнi охорони громадського порядку, а також об'єктiв, що пiдлягають державнiй охоронi, забезпечують життєдiяльнiсть населення й функцiонування транспорту або ж мають особливу матерiальну, iсторичну, наукову, культурну чи iншу цiннiсть. Слiд пiдкреслити, що розповсюдженими устремлiннями провiдникiв тероризму є об'єкти, знищення яких тягне за собою суттєвий вплив на моральну складову людини, втрату частини культурного надбання нацiї чи можуть завдати серйозної матерiальної шкоди. З огляду на це такi об'єкти потребують особливого захисту, зокрема пiд час виникнення терористичної загрози та її усунення.

По-друге, вбачається необхiдним пiд час проведення антитерористичної операцiї ведення контролю телефонних переговорiв та iншої iнформацiї, що передається по рiзних каналах зв'язку з метою виявлення вiдомостей про обставини здiйснення терористичного акту та осiб, якi його пiдготували й вчинили, а також попередження здiйснення iнших терористичних актiв. Такi заходи є доречними, оскiльки терористи, якi були оточенi, можуть передавати iнформацiю своїм прибiчникам, координувати дiяльнiсть або отримувати вiдповiднi рекомендацiї щодо своєї

поведінки. Отримання такої інформації суб'єктами антитерористичної діяльності дозволить проводити спрямовані та ефективні дії щодо усунення терористичної загрози.

По-третє, у районі проведення антитерористичної операції слід тимчасово призупиняти діяльність небезпечних виробництв, а також організацій, діяльність яких пов'язана із використанням вибухових, радіоактивних, хімічно й біологічно небезпечних речовин, оскільки існує вірогідність можливого захоплення таких об'єктів терористами або ж їх використання для спричинення максимально тяжкої шкоди.

По-четверте, з урахуванням розвитку телекомунікаційної сфери під час усунення терористичної загрози з'являється потреба у призупиненні надання послуг зв'язку юридичним і фізичним особам або обмеженні використання мереж зв'язку й засобів зв'язку. Така необхідність пояснюється розповсюдженням використанням в якості одного із елементів детонатора для вибухового пристрою мобільних телефонів, а також можливість використання телекомунікаційних засобів для узгодження злочинної поведінки. В даному випадку призупинення надання послуг зв'язку суттєво знижує потенційну загрозу використання суб'єктами терористичної діяльності вибухових пристроїв, а також створює перешкоди їх узгодженим діям.

По-п'яте, в окремих випадках постає необхідність тимчасового відселення фізичних осіб, що мешкають у межах території, на якій введений правовий режим району проведення антитерористичної операції, у безпечні райони. Такі заходи дозволяють суттєво знизити кількість можливих людських жертв, особливо при вчиненні актів технологічного тероризму.

По-шосте, в окремих випадках після вчинення терористичного акту виникає потреба у введенні карантину, проведенні санітарно-протиепідемічних, ветеринарних та інших карантинних заходів. Такі заходи дозволяють запобігти розповсюдженню за межі району проведення антитерористичної операції різного роду захворювань.

По-сьоме, в районі проведення антитерористичної операції слід передбачити можливість введення обмежень або заборони продажу зброї, боєприпасів, спеціальних засобів, вибухових та отруйних речовин, встановлення особливого режиму обігу лікарських засобів і препаратів, що містять наркотичні засоби, психотропні або сильнодіючі речовини, етиловий спирт, алкогольної та спиртовмісної продукції. Це пояснюється можливістю їх використання суб'єктами терористичної діяльності для поповнення свого арсеналу, а також підтримання відповідного психічного стану. Окрім цього, такі заходи до того ж дозволяють

обмежити випадки неадекватної поведінки з боку пересічних громадян.

Необхідно зазначити, що у зарубіжних країнах, зокрема Російській Федерації має позитивні результати ще й такий захід як обмеження або призупинення приватної детективної й охоронної діяльності. Безумовно, представники цього роду діяльності мають більший правовий статус аніж пересічні громадяни, зокрема право на носіння зброї, отже у кризовій ситуації додатково можуть виникати складності з ідентифікуванням таких осіб й встановленням справжності певних дозвільних документів, адже суб'єкти терористичної діяльності в якості маскуванню можуть використовувати правовий статус таких осіб. В Україні інститут приватної детективної діяльності знаходиться на етапі розбудови, адже 12.01.2005р. лише був прийнятий за основу проект Закону України про приватну детективну діяльність.

Підсумовуючи викладене слід зазначити, що окремі з заходів адміністративного впливу, які розглядалися нами у даній роботі фактично використовуються суб'єктами антитерористичної діяльності України у своїй практиці, але без спеціального нормативного забезпечення. Вказані заходи, на нашу думку, дадуть означеним вище суб'єктам можливість більш ефективно протидіяти терористичним загрозам в Україні.

Тюрін Г.Є.,
НУ "Юридична академія України
імені Ярослава Мудрого",
здобувач кафедри організації судових та
правоохоронних органів

ПРОКУРОР У КРИМІНАЛЬНОМУ ПРОВАДЖЕННІ НА ПІДСТАВІ УГОД: ПОСТАНОВКА ПРОБЛЕМИ

Актуальність дослідження за обраною темою обумовлюється тим, що однією з найбільш суттєвих новацій, передбачених у проекті нового Кримінально-процесуального кодексу України, є запровадження кримінального провадження на підставі угод. Прокурор, виходячи з проекту КПК, є активним суб'єктом укладення і реалізації угод. З огляду на це, потребують відповідного наукового осмислення і теоретичного обґрунтування правові, організаційні і тактико-методичні основи участі прокурора у кримінальному провадженні на підставі угод.

В національному правовому полі України практика договірних процедур у сфері кримінальної юстиції майже відсутня. В середовищі прокурорсько-слідчих працівників і суддівського корпусу відсутнє єдине розуміння процесуальних і прокурорсько-наглядових